

У степу, степу...

Лідія Компанієць

У степу, степу рано-порану
Ляже зерно у ниву зорану.
В травні сходи дощами вмиються.
Колосочками зарясніються.

Буде в хаті у нас не порожньо:
З колосочків тих —
Стане борошно,

Зарум'яниться паляницями —
Запашними
і круглолицими...

У степу, степу рано-порану
Ляже зерно у землю зорану.
Ти світи, світи, сонце-батеньку,
Ти вроди, вродн, земле-матінко!